

ב"ה. נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א
 לשלוח לאנ"ש שי' בכל מרחבי תבל
 לקראת יום ההילולא יו"ד שבט, ה'תשי"ג

ביום ההילולא לחזק ההתקשרות ובעשי' בפועל דנשיאנו אשתכח
 גם בעולם הזה יתיר מבחיוהי.
 בברכה

מנחם שניאורסאהן

[בס"ד. יו"ד שבט, ה'תשי"ג*]

למע' (קדושה) או למטה (לעו"ז) נק' שטות¹ וכשי"ת².
 איך אפשר³, וכמאמר הזהר עה"פ ונפש כי תחטא, דהקב"ה ואורייתא
 תוהן איך אפשר כי תחטא, אף שקאי בנפש, שהיא המדר' היותר תחתונה
 דה' שמות דנשמה, וכמו שמדייק שם בזהר דנפש דוקא ובכ"ז תוהא.
 וכידוע פתגם אדה"ז אז א' איד ניט ער וויל ניט ער קאן זיין א' נפרד
 מאלקות, ורק מפני שאינו מרגיש שבדבר העברה נעשה נפרד, ונדמה
 שעודנו ביהדות, כי באמת, הרי שס"ה מל"ת וכל איסורי דרבנן, מאחר'
 (תניא פכ"ד כה) שאין מורדין, אלקא דאלקיא, שיש עוד מציאות⁵.

(3) שיהי' ענין השטות דלעו"ז — עבירה
 מצד רוח שטות.

(4) ראה תניא שם: "סס"ה מצות לא
 תעשה דאורייתא וכל איסורי דרבנן, מאחר
 שהן נגד רצונו וחכמתו ית' והפכם ממש, הם
 נפרדים כו' כמו הס"א והקליפה כו' וגרועים
 ופחותים ממנה מאד, כי היא .. אינה מורדת
 .. קרו לי' אלקא דאלקיא", אלא שאומרים
 שיש עוד מציאות.

(5) ע"כ תוכן ס"ב דהמאמר.

(* הרשימה שלפנינו — נעתקה מגוכתי"ק
 אדמו"ר (צילומה לעיל ע' VIII) — ראשי
 פרקים למאמר ד"ה באתי לגני, דיו"ד שבט
 ה'תשי"ג.

המאמר בשלימות הוגה בשעתו, ונדפס
 לקמן ע' 293 ואילך.

(1) "ההטי" לאיזה צד, למעלה או למטה,
 נק' שטה, דההטי' למעלה הוא שטות
 דקדושה וההטי' למטה הוא שטות דלעומת
 זה" (ס"א).

(2) = וכפי שיתבאר.